

Dernæst foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 158 af 30. Marts 1946 om midlertidig Ændring af og Tillæg til Lov af 15. Maj 1875 om Tilsyn med fremmede og rejsende m. m., som forlænget ved Lov Nr. 95 af 15. Marts 1947.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 360; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 155).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Ingeborg Hansen): Udvalget har haft Samraad med Justitsministeren og modtaget forskellige Oplysninger og indstiller herefter Lovforslaget til Vedtagelse uforandret.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg takker Udvalget for den hurtige og velvillige Behandling af Lovforslaget.

Lovforslagets Tekst og dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Ulykkesforsikringsloven.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3949; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 412).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

H. P. Johansen: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale det Lovforslag, som her er til Behandling, og som indeholder en Række Ændringer til Ulykkesforsikringsloven. Jeg skal tillade mig at knytte nogle Bemærkninger til Lovforslaget.

Først vil jeg gerne sige, at jeg har den Opfattelse, at Ulykkesforsikringslovgivningen er en Lovgivning, som Samfundet har Pligt til at omfatte med den allerstørste Interesse. Thi den Arbejder, der kommer alvorligt til Skade paa sin Arbejdsplads, ja maaske bliver Invalid under Udførelsen af sit Arbejde i Erhvervslivets Tjeneste, har Krav paa, at der bliver sørget anstændigt for ham. For det kan være slemt nok at

blive slaaet ud paa Grund af Arbejdsløshed eller paa Grund af svigtende Helbred i en senere Alder, men det er alligevel langt værre, naar det drejer sig om en alvorlig Tilskadekomst, som den paagældende maaske aldrig forvinder, og som han maaske har paadraget sig i en ret ung Alder. Trods mange og sikkert gode Sikkerhedsforanstaltninger læser man daglig i Aviserne, at der er sket yderst alvorlige Ulykkestilfælde, snart paa den ene Arbejdsplads, snart paa den anden. Det er jo Arbejderens store Risiko og Arbejderens dyre Indsats i Produktionen, vi her beskæftiger os med, og jeg har i mange Aar haft den Opfattelse, at Lovgivningsmagten tog alt for lidt Hensyn til denne Risiko. Derfor takker jeg meget den højtærede Socialminister for det Lovforslag, der her er fremsat; jeg ser nemlig saadan paa det, at Gennemførelsen af det vil betyde et meget væsentligt Skridt i den rigtige Retning.

Men naar jeg har sagt dette, maa jeg tilføje, at dette Lovforslag indeholder ikke alle de Forbedringer, som jeg kunde ønske gennemført ved en Revision af denne Lovgivning. Jeg har det Indtryk, at der er to Forhold, der har vejet tungt til ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag, nemlig dels den Indstilling, som det sagkyndige Udvalg er fremkommet med, dels Bedømmelsen af, hvad det, naar alle forhaandenværende Forhold tages i Betragtning, er muligt at gennemføre. Intet er jo lettere, og intet er billigere end at fremsætte meget vidtgaaende Forslag, som ingen Udsigt har til at blive gennemført, men som altsaa heller ikke kommer til at gavne de Medborgere, der er i Trang, og som man gerne vil hjælpe. I øvrigt tror jeg paa, at Befolkningen har et meget skarpt Blik for, hvad der er Parade, og hvad der er Realiteter.

Det foreliggende Lovforslag anser jeg for et nøgternt Lovforslag, der indeholder Realiteter, væsentlige og meget nyttige Forbedringer. Det er i hvert Fald min Vurdering af Lovforslaget, men det udelukker jo ikke, at der kan være enkelte Spørgsmaal, som ikke er medtaget, og som man kunde have ønsket ogsaa at faa afgjort ved denne Lejlighed. Her tænker jeg paa 13 Ugers Bestemmelsen, som jeg meget gerne havde set ændret ved denne Lejlighed. Denne Bestemmelse gaar som bekendt ud paa, at Sygekasserne betaler Dagpenge til de tilskadekomne i de første 13 Uger efter Tilskadekomsten, hvilket ikke er nogen tilfredsstillende Ordning, idet Sygekasserne allerhøjest kan yde 6 Kr. om Dagen, og som Regel er det langt mindre, de paagældende